

Wat zou Querido er van gezegd hebben? Over al die hardwerkende professionals in IHT- teams, in (F)ACT of (R)ACT, wijkprofessionals in sociale teams, POH-GGZ bij huisartsen en zelfs SPV-en die op een politiebureau aanschuiven om samen ingewikkelde problemen met een psychiatrisch randje te beoordelen. Waarschijnlijk zou hij zich nog eens rustig in het graf omdraaien en tevreden zijn over het sociaal psychiatrisch zaadje dat ooit werd geplant. De tijd is rijp om Nederland te laten zien dat psychiatrische symptomen gewone menselijke kenmerken zijn die, eenmaal in een diagnose gevat, allerlei stigmatiserende tendensen in gang zetten. Al die symptomen van somberheid, verwardheid, prikkelbaarheid tot aan slapeloosheid zijn symptomen die we allemaal wel eens hebben. Bij de meesten gaat het over, is het niet zo ernstig en na verloop van tijd krijgt iemand weer greep op zijn leven. Wanneer de symptomen niet overgaan of wanneer ze dermate ernstig zijn, komt de psychiatrie in beeld. De vraag die hierbij naar voren komt: in hoeverre biedt de psychiatrie de oplossing en wanneer kan het maatschappelijke veld beter in beweging komen. Het is de vraag die de komende jaren beantwoord gaat worden.

De Belgische psychiater Dirk de Wachter trekt stevig aan de bel (<https://youtu.be/Diu2EvvyNCCK>) om te laten zien hoe met name bij jongeren dit tijdperk sterk ontwrichtend werkt. Jongeren moeten gelukkig zijn en het liefst naast hun studie, bijbaantje, sportief, sociaal vaardig, competent, ook nog eens tevreden zijn in deze ratrace, waarbij de lat erg hoog wordt gelegd. Vele jongeren melden zich aan de poort van de psychiatrie met suïcidale gedachten en somberheid. Is de psychiatrie degene die dit ontwrichtend probleem gaat aanpakken?

Het moge duidelijk zijn dat de farmacologische en biologische psychiatrie te weinig heeft geboden en dat de sociale psychiatrie aan zet is. Er komen veel vragen op haar af en nu is een tweede Queridoaanse stroming nodig om te zien wie er voor zorgt dat maatschappelijke inzichten en psychiatrische kennis elkaar gaan versterken, zonder elkaar voor de voeten te gaan lopen met een dominant paradigma. Niemand heeft de oplossing en tegelijkertijd hebben we er allemaal ideeën over. Hopelijk onttaardt het niet in een populistische stroming, een ander maatschappelijk gevaar van dit tijdsgewricht.

In dit nummer treft u weer een grote variatie in bijdragen aan. Zo nemen de Groningse studenten **Willy Rypma** en **Kim Ledeboer** in hun bijdrage *Wie beoordeelt de verwardheid van de verwarde persoon* ons mee naar de oorspronkelijke functie van de SPV, namelijk de bruggenbouwer die op sociaal-psychiatrisch en maatschappelijk vlak naar oplossingen zoekt voor zaken die nogal psychiatrisch aandoen. Binnenkort zal Bauke Koekoek hier een boek over het licht laten zien, maar in de bijdrage van deze twee auteurs wordt alvast de koers uitgezet.

Twee andere SPV-en i.o. uit Groningen, **Sandra de Graaf van 't Noordende** en **Tjitske Boelens**, beschrijven in hun artikel *Grip op suïcidale gedachten* hoe hun methodisch werk met twee schema's (1. aanleiding voor het komen tot suïcide en suïcidale gedachten en 2. terugvalpreventieketen) de beschermende en risicofactoren bij suïcide in beeld gebracht kunnen worden. Met de achterliggende gedachte dat zowel de betrokkene als de hulpverlener er beter grip op kunnen krijgen.

Henk-Willem Klaassen geeft in een *preview BuurtzorgT, werken in een zelfsturende ggz-organisatie* ons een inkijkje in het herziene boek over BuurtzorgT als zelfsturend team. Hij durft daarbij kritisch te kijken naar knelpunten van een zelfsturend team, maar tegelijkertijd laat hij zien hoe collega's hier veel werkplezier aan ontleen. En hoe betrokken hulpvragers er baat bij hebben. **Gerard Lohuis** laat zien hoe dat praktisch in z'n werk gaat vanuit de praktijk in Groningen. In *BuurtzorgT Groningen Noord West*, geeft hij een sfeerbeeld van het werken in zo'n team.

Inge de Boer, Loes van Leeuwen en **Anita Mooiweer**, vertellen in hun bijdrage *Een extra blik op diagnostiek- beeldbellen in crisisdiagnostiek* hoe e-health binnen de crisisdiagnostiek ingezet kan worden. En van meerwaarde kan zijn. De hulpverlening kan volgens hen dan over minder schijven verlopen, maar moet de professional wel goed blijven beoordelen in welke situaties dit toegepast kan worden.

Jeanne Derks doet in haar bijdrage verslag van een studiemiddag vol interessante lezingen, inzichten en gesprekken over de sociale en methodische kant van de psychiatrie. Deze studiemiddag met als titel *Methode of relatie centraal: authenticiteit wint* probeerde antwoorden te vinden op de vraag of methode, structuur en doelgericht werken wel zo heilig zijn. En hoe het dan zit met de relatie, het persoonlijke en menselijke contact? Het één lijkt het ander uit te sluiten, maar is dat echt zo?

Daarnaast treft u weer de vertrouwde rubriek Dichterbij aan waarin **Ron Naaijer, Marlieke de Jonge** en **Gerard Lohuis** u meenemen in hun overdenkingen over het werk van alledag. Alsof u er zelf bij bent geweest.

In de rubriek recensies treft u een vijftal recensies aan over boeken die de redactie meer dan de moeite waard vond.

Kortom: genoeg inspiratie en hopelijk kunt u dit na het lezen van deze SP beamen.